گرامی باد دهمین سالگرد شهادت رفیق واعظ زاده

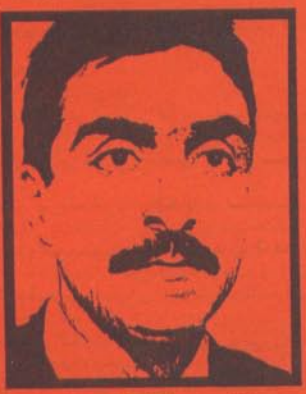

رفیق شهید پرویز واعظ زاده مرجانی
(۱۳۲۰-۱۳۵۵)

سی ام آذرماه دهمین سالگرد شهادت پرافتخار رفیق و آموزگار بزرگ ما پرویز واعظ زاده مرجانی است.

ده سال پیش جنبش نوین کمونیستی میهنمان یک انقلابی بزرگ، یک کمونیست شکوه و یک پیکارگر سترگ مبارزه ضد امپریالیستی و ضد ارتجاعی را از دست داد. زندگی کوتاه ولی پربار رفیق بیان زندگی هر انقلابی قهرمان حاوی درسهای گرانقدری است که میتوان و میبایستی از آن آموخت و بمثابه راهنمای عمل در پراتیک طولانی مبارزه طبقاتی بکار برد.

رفیق پرویز از بنیانگذاران فدراسیون محصلین و دانشجویان ایرانی در ایتالیا و کنفدراسیون جهانی بود. وی درجریان بریدن واحدهای حزبی در اروپا از کمیته مرکزی خائن حزب توده و بررروی برنامه عمومی تشکیل سازمان انقلابی در سال ۱۳۴۳ به بنیانگذاران سازمان پیوست و از اعضاء تشکیل دهنده سازمان انقلابی بود. در سال ۱۳۴۶ بعضویت هیئت اجرائیه سازمان، در سال ۴۸ بعنوان مسئول بخش داخل کشور به ایران رفته و تا هنگام شهادت پرافتخارش بمدت ۷ سال عهده دار مسئولیت بخش ایران سازمان انقلابی (یکی از سازمانهای تشکیل دهنده حزب رنجبران ایران) بود.

نقش برجسته این رفیق در مبارزه بزرگ بین مارکسیسم-لنینیسم و رویزیونیسم مدرن، در مبارزه بخاطر پالایش جنبش نوین کمونیستی ایران از سمومات ناشی از حاکمیت اپورتونیسم تاریخی حزب توده در اوائل دهه چهل در خارج از کشور فراموش نشدنی است. او با عزیمت خود در شرایط حاکمیت فاشیسم محمدرضا شاهی به داخل میهن، ضربه ای دیگر بر منشی فرارطلبی رهبران حزب توده زد.

او عمیقاً معتقد بود در مبارزه علیه رویزیونیسم مدرن و اپورتونیسم حزب توده بایستی با دگماتیسم و الگوبرداری خط کشی قاطع نمود و در کلیه زمینه ها دست به نوسازی زد. او عمیقاً معتقد بود بدون تحلیل مشخص از جامعه ایران در پرتو تئوری عام مارکسیسم-لنینیسم، اندیشه مائوتسه دون، بدون شناخت جامعه نمی توان صحبت از مبارزه با دشمنان روی حزب توده نمود. از اینرو با تمام انرژی به طرد دوانتقاد از دگماتیسم و الگوبرداری پرداخته و با خلاقیت ویژه خود دست به تحقیق و بررسی جامعه ایران زده، تجارب را جمع بندی نموده و در پرتو آن به خط مشی مارکسیستی لنینیستی دست یافته رشد اپورتونیسم "چپ" در قالب "راه کوبا" و "مبارزه مسلحانه جدا از توده ها" در جریان مبارزه بر علیه اپورتونیسم راست حزب توده ایجاب میکرد که برای جلوگیری از غلطیدن جنبش نوین و نوپای کمونیستی ایران بدامن اپورتونیسم "چپ" به مبارزه ایدئولوژیک-سیاسی با آن پرداخت از اینرو رفیق واعظ زاده

با بافتاری روی خط مشی توده‌ای و افشاء اپورتونیسم "چپ" در تئوری و عمل به‌طرد آن همت گماشت ، هشت سال تمام یعنی تا لحظه شهادتش دست به سازماندهی در میان توده ها ، بافتاری روی مشی توده‌ای و سبک کار انتقاد و انتقاد از خود پرداخت .

وی بدرستی آگاهی داشت که پرولتاریا در مبارزه بر علیه زور و ستم ، استثمار ، بندگی و بردگی سرمایه سلاحی جز حزب خود ندارد . در عین حال با لایش جنبش نوین کمونیستی از رویزیونیسم مدرن و اپورتونیسم "چپ" وقتی ثمر میدادکه پرولتاریا قادر به ایجاد دستاد رهبری کننده خود یعنی حزب طراز نوین طبقه کارگر میگردید .

اگر پرولتاریای ایران قادر میشد حزب پیشرو خود را بوجود آورد ، در اینصورت راهپیمائی عظیمش برای کسب قدرت سیاسی و رهائی رنجبران ثمر میداد . این امر نه تنها برای انقلاب ایران اهمیت درجه اول داشت بلکه ثمار "پرولتاریا و خلقهای ستمدیده جهان متحد شوید" ایجاب میکرد که با تمام توان و انرژی برای وحدت مارکسیست لنینیستها و برای وحدت طبقه کارگر ایران مبارزه نمود . این امر در شرایط جوان بودن جنبش نوین کمونیستی ایران ، در شرایط تبلیغات مسموم رویزیونیسم مدرن بر علیه مارکسیسم ، لنینیسم ، اندیشه مائوتسه‌دون کار ساده‌ای نبود . ولی رفیق که مسلح به ماتریالیسم دیالکتیک بود آگاهی داشت که مبارزه طبقاتی با دشمنان خارجی و داخلی پرولتاریا بر طبق قانونمندی دیالکتیکی به پیش میرود یعنی راه پرپیچ و خمی را طی خواهد کرد ، شکست خواهد خورد ، پیروز خواهد شد ، مجدداً شکست خواهد خورد تا بالاخره راه خود را بطور خواهد گشود . در جریان این پیشروی ، پرولتاریا و پیشروان طبقه باید به خط مشی درست دست یافتند . روشن است هرچه سیمای جامعه بغرنج‌تر و دشمنان گوناگون و سرسخت در مقابل پیشروی پرولتاریا صف کشیده باشند ، در اینصورت دست یابی به خط مشی درست نیز سخت‌تر خواهد بود ولی مارکسیست لنینیستها که به ماتریالیسم تاریخی معتقدند ، قادر خواهند بود در جریان مبارزه طبقاتی و مبارزه مرگ و زندگی با ضدانقلاب راه خود را بطور بیکتایند ، از اینرو لازم است که آنها نمونه برجسته در شکوفا ساختن سبک نهراسیدن از سختیها و مشکلات باشند و رفیق شهید ما از اینرو چنین کمونیستهائی بود که از سختی راه هراسی بدل راه نمی‌داد و از اینکه پس از هر ضربه خوردن از جانب رژیم فاشیستی و وابسته به امپریالیسم محمدرضا شاه مجدداً راه پیمائی خود را از صفر شروع کند ، واهمه نداشت .

رفقا ، هم‌میهنان !

جنبش کمونیستی ایران کوله‌بار تجربه بیش از ۸۰ سال مبارزه ملی و طبقاتی را بدوش میکشد و هنوز که هنوز است علیرغم فداکاریهای بیشمار به مقصد نهائی خود یعنی انقلاب دمکراتیک ، ایجاد جامعه سوسیالیستی و سپس کمونیسم دست نیافته است . این امر از یکسو ناشی از عنصر بغرنج انقلاب میهنمان و وجود دشمنان متفاوت و از سوی دیگر نشانه این است که پرولتاریای قهرمان ایران علیرغم اینکه مهر خود را بر پیشانی مجموعه جنبشهای ۸۰ ساله اخیر میهنمان زده است ولی تا حزب طراز نوین خود را ایجاد نکند و تا به خط مشی صحیح ناشی از پراتیک دست نیابد قادر نخواهد بود انقلاب اجتماعی زحمتکشان را جامه عمل بپوشاند . اکنون پس از تجربه تلخ و سنگین شکست انقلاب بهمن و حاکمیت رژیم جهل و جنایت جمهوری اسلامی و اثبات چندین باره این امر که حاکمیت بورژوازی از هر نوع آن تنها و تنها حامل ستم و استثمار زحمتکشان است ، بار دیگر وظیفه سترگ انقلابیکردن بعهده نیروهای کمونیستی جامعه ما نهاده شده است .

اکنون باید پیشروان طبقه باجنان تدارکی به‌پای انقلاب اجتماعی بروند که بار دیگر طبقهای کوناکون بورژوازی قادر نگردند در همدستی با امپریالیسم ثمرات وخان فشانی توده‌ها را از آن خودگردانند لازمه این امر وحدت تمام گردانهای متعلق به‌طبقه کارگر در میهن ماست ،بدون وحدت این گردانها بدون طرد وانتقاد از رویزیونیسم روسی وچینی وشبه‌تروتسکیسم بدون مبارزه با روحیه تسلیم طلبی و یاسیونالیسم ناشی از شکست انقلاب ومحنت وطولانی بودن راه ودراز بروند دست یابی به‌خط مشی صحیح مارکسیستی لنینیستی و ایجاد حزب طبقه کارگر که درکوره مبارزه با دشمنان خارجی وداخلی این طبقه آبدیده نده باشد ،شرایط ذهنی برای انقلاب کردن مهیا نخواهد شد .

حزب ما ،حزب رنجبران ایران ،به‌مثابه یکی از گردانهای پرولتاریایی ایران با توجه به‌وضعیت موجود درجنبش کمونیستی ایران در قطعنامه اوضاع ووظایف مصوب پلنوم دوم کمیته مرکزی کنگره دوم حزب (بائیز ۱۳۶۴)بدرستی اعلام نمود که :

امروز یک تشکیلات واحد پرولتری که بقدر کافی نیرومند ومتمرکز باشد تا اینکه توده را از پی خود ببرد موجود نیست .روشن است که پرولتاریای ایران ،تنها طبقه‌ای است که میتواند وباید وظیفه بغرنج رساندن انقلاب کنونی وبوجود آوردن ملزومات گذار بلاواقفه به‌سوسیالیسم را از هم اکنون برعهده گیرد .در انجام این کار ،وظایف خطیری بردوش پیشروان طبقه کارگر ،برای بردن برنامه پرولتاریا بمیان طبقه ،طرح آلترناتیو پرولتری بمثابه تنها آلترناتیو انقلابی ومترقی وافشای بی امان ایورسیون بورژوازی و بیرون کشاندن توده‌ها از زیر نفوذ آنان ومتحدکردن صفوف خلق در زیر رهبری پرولتاریا ،قرار دارد .برای درعمل داشتن وکوشش برای متحدکردن صفوف کمونیستهای پراکنده در جریان مبارزه ایدئولوژیک درونی از یک طرف ،ومبارزه عملی با رژیم سرمایه‌داری حاکم از طرف دیگر ،برتلاش برای ایجاد حزب کمونیست که در برگیرنده اکثریت پیشروان طبقه کارگر درخود باشد ،سازمان دهی مبارزه مسلحانه در حلقه‌های ضعیف دشمن ـ عمدتا مناطق روستائی وملیت نشین ـ وایجاد پایگاههای سرخ ،بموازات کار در شهرها برای کمک به پیشبرد این مبارزه ،وایجاد ارتش سرخ کارگران ودهقانان در جریان این مبارزات ،شرط لازم برای تحقق این امر واز بین بردن کمبود موجود در زمینه عنصر ذهنی انقلاب است .

بدیهی است که پیشبرد این وظایف خطیر از پیشروان طبقه کارگر طلب میکند که با درس گیری از انقلابیون بزرگ چون واعظ زاده ،با تکیه به‌ماتریالیسم تاریخی وماتریالیسم دیالکتیک راه خود را از میان کوه مشکلات بجلو بگشایند وپرچم ظفرنمون انقلاب اجتماعی را در سرتاسر میهنمان به‌اهتزاز درآورند .

- گرامی باد یاد رفیق شهید پرویز واعظ زاده مرجانی
- افتخار بر شهدای جنبش کمونیستی ایران وجهان که در راه سوسیالیسم و رهائی طبقه کارگر جان باختند
- سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی ایران ،برقرار باد جمهوری دموکراتیک خلق
- زنده باد کمونیسم
- زنده باد مارکسیسم ـ لنینیسم ـ اندیشه مائو تسه‌دون

(هواداران حزب رنجبران ایران درخارج از کشور)

برای تماس با ما میتوانید به آدرس زیر مکاتبه کنید :

Horlemann Publizistik
5463 Unkel W. Germany